मर्थस्य प्रक्रान्तादपरस्य येत्। ज्ञेयः सोऽर्थान्तरन्यासः पूर्व्वार्था नुगतौ यथेति ॥ ३६ ॥

भ० अहृतेत्यादि। योद्विषन् शत्रुर्धनेश्वरस्य कुवेरस्य धनं अहृत हृत वान् इगुङुर्मढीस्यनिमिति कित्त्वान्न गुणः झसस्वादिति सिलोपः कीदृशः युधि संग्रामे समेता प्राप्ता माया येन सम्बद्धा माया यत्रे ति वा तं विलोक्य अहमितआगतः कीदृशं विबुधैर्देवैः सह कृतो त्तमायोधनं कृतमहायुद्धं निह्नुतह्रिया अपनीतलज्जेन विभव मदेन ऐश्वर्य्यमत्ततया अतिमात्रमतिशयेन सम्पन्नकं युक्तं विका रसंहेत्यादिना कुत्सायां कः परस्त्रियमपहृत्याप्यानयतीति निर्ल ज्जत्वं विभवमदोलज्जां त्याजयतीति अर्थान्तरन्यासमाह अथवा यस्मात् अधिगता प्राप्ता सम्पत् विभूतिरिह लोके कं जनं सत्प थात् सदाचारात् न व्यथयति न चालयति अपि तु सर्व्वमेव व्यथङ्दुःखेचाले भये अत्र चलनार्थः अथवेत्यव्ययं यस्मादर्थे। नन्दनं नाम छन्दः लक्षणं यथा नजभजरैस्तुरेफसहितैः शिवै र्हयैर्नन्दनमिति अत्र तृतीयपादे नवमाक्षरस्य प्रह्वेवेति पिङ्गल सूत्रेण गुरुत्वविकल्पविधानात् लघुत्वं तथा च माघे प्राप्तनाभिह्रद मज्जनमाशुइति यदा तीव्रप्रयत्नेन संयोगादेवगौरवं। न च्छ न्दोभङ्गमप्याहुस्तदा दोषाय सूरयइति कण्ठाभरणं केचित्तु संयोगे गुरुत्वात् छन्दोभङ्गः स्यादिति शङ्कया निह्नुतह्रियेत्यत्र निह्नुतभियेति पाठं कल्पयन्ति अर्थान्तरन्यासइति ज्ञेयः सोऽर्था न्तरन्यासोयोऽन्यत् प्रस्तुत्य किञ्चन। तत्साधनसमर्थस्य न्यासो